

Aina Calvo confia en el vot ocult

La batllessa de Palma, la socialista Aina Calvo, s'enfronta a les enquestes que donen per fet que guanyarà el PP

El PSOE balear confia en Palma per a sorprendre. Perquè, vist que totes les enquestes atorguen al PP la majoria absoluta, seria ben sorprenent que els socialistes poguessin formar-hi govern novament. Entre els optimistes que pensen que pot passar, Palma esdevé la peça clau. A l'estratègia electoral del PSOE, la primera ciutat illenca és la nina dels seus ulls. Confien que a les barriades de classe mitjana i baixa el vot socialista s'activarà, tant cap a Aina Calvo, la batllessa actual i que aspira a la reelecció, com al Consell de Mallorca i al Parlament. Per contra, el PP, que presenta Mateu Isern, un desconegut fins ara que no s'havia dedicat a la política, espera que la crisi econòmica acabi portant un càstig electoral sever al PSOE pertot, i també a Palma, i catapulti els seus candidats a les presidències de les institucions il·lenques més importants amb majories absolutes, inclòs el consistori palmesà.

Totes les enquestes publicades fins just abans del cap de setmana passat —quan era previst que es publicassin les darreres abans de les eleccions— preveïen que el PP tendria majoria absoluta a l'Ajuntament de Palma, al Parlament i al consell mallorquí. Per primera

A l'esquerra, la batllessa de Palma, Aina Calvo, candidata del PSIB-PSOE. A la dreta, el cap de

vegada hi havia hagut unanimitat en els sondatges. Mai no havien coincidit tots a assenyalar tan rotundament la majoria absoluta conservadora.

El PSOE i Calvo. Malgrat les enquestes, els socialistes encara confien a continuar governant la capital balear. Els comptes que fan és que els 11 escons del 2007 es convertesquin en 13 i, després, que el PSM superi el 5% i obtengui dos regidors. Així, la suma donaria el resultat màgic de 15 escons sobre 29: coalició d'esquerres i Aina Calvo podria continuar governant el consistori.

L'estratègia del PSOE per a desbaratar les previsions de les enquestes s'ha basat en dos eixos. El primer,

intentar que la campanya es desenvolupàs en clau estrictament local, que els candidats parlassin i debatessin sobre la realitat de la gestió palmesana. L'objectiu era, com és bo d'entendre, desbaratar la idea del PP de convertir tota la campanya del 22 de maig en una mena de referèndum contra Zapatero i el PSOE. Els socialistes ho han aconseguit parcialment, però no han pogut evitar que també en part la campanya hagi transcorregut en clau general.

El segon eix ha estat la batllessa Aina Calvo, la seva facilitat de caure bé a la gent, la seva preparació i la bona imatge que ha assolit durant aquests quatre anys. És considerada una política poc corrent, diferent de la resta

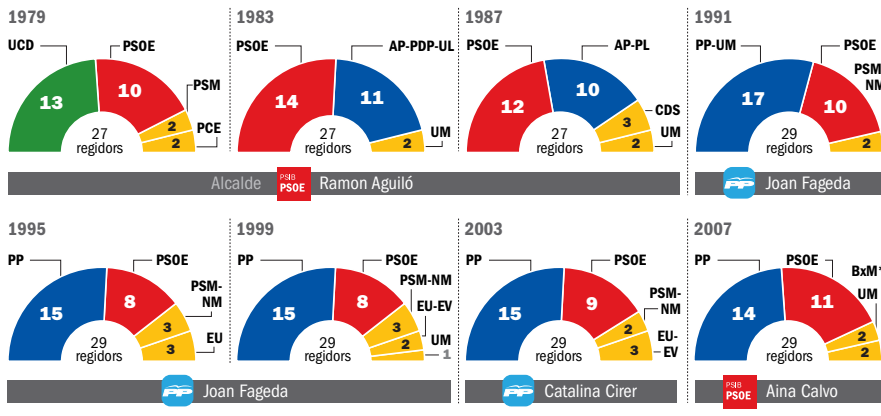
llista del PP, Mateu Isern.

de companys de partit. Aquesta mena de frescor, que va ser un dels elements importants a la seva campanya de fa quatre anys, es manté en bona part inalterada. Aprofitant tot això, Calvo s'ha reunit amb veïns durant aquests quatre anys, en reunions de quinze o vint persones, en domicilis privats, sense que transcendís als mitjans de comunicació. A cada reunió s'ha debatut sobre els problemes de Palma i les possibles solucions. Al PSOE confien molt que aquesta estratègia durà a l'existència de molt vot –no necessàriament detectat per les enquestes– que s'activarà al final cap a Calvo, que pensen que arrossegarà també sufragis cap el Consell de Mallorca i al Parlament.

El PP i Isern. El president del PP, José Ramón Bauzá, va decidir de posar un polític desconegut al capdavant de la candidatura municipal de Palma. Mateu Isern és advocat i ha estat sempre allunyat de la política activa. Conrea la imatge de frescor –mai no es posa corbata per a fer campanya– per a contrarestar la de Calvo. A més, el desconeixement per part de la gent té com a part bona que no inspira cap rebuig; tot el contrari, entre la gent que el va coneixent cau en gràcia. Isern, en unes altres circumstàncies, segurament seria un mal candidat, perquè ell, per si sol, no arrossegarà vots cap el PP. Però no ho necessita. En realitat, el partit confia en un vertader tsunami de vot

conservador a tot l'estat espanyol i que aquesta marea inexorablement també arribarà a les costes balears, on s'emportarà tot allò que trobi i que permetrà als candidats conservadors d'agranar els seus adversaris. En aquest efecte confia el PP per a posar Mateu Isern a la batllia de Palma. De fet, durant la primera part de la campanya el seu perfil no ha estat gaire alt. Quasi sempre que ha participat en un acte públic ho ha fet acompanyat de Bauzá i, sovint també, de Maria Salom, la candidata al Consell de Mallorca. Per tant, no és un candidat de pes. Això no obstant, si s'ha de fer cas dels sondatges d'intenció de vot, té moltes probabilitats de ser el nou batlle de la capital illenca.

Eleccions municipals a Palma

(*) BxM (Bloc per Mallorca); EU, 1 regidor; PSM, 1 regidor.

Palma, més d'esquerres

La ciutat de Palma és més esquerrana que no el conjunt de Mallorca. La història electoral (vegeu l'evolució dels resultats) ens informa que entre el 1979 i el 1991 va governar la ciutat el batlle Ramon Aguiló, del PSOE. A les primeres eleccions va ser el cap de llista socialista quasi per casualitat. Ningú no en donava ni cinc. Tothom –àdhuc les enquestes– veia clar que qui guanyaria seria la Unió del Centre Democràtic (UCD). Però, inesperadament, la suma dels escons entre PSOE, PSM i PCE convertiren Aguiló, de 28 anys, en el primer batlle democràtic de Palma des de la Segona República. Durant dotze anys Aguiló va governar la ciutat –un mandat amb majoria absoluta i dos mercès a pactes–, però al final del darrer mandat els problemes se li acaramullaren i decidí de no tornar presentar-se.

A les eleccions del 1991 el PP obtenia majoria absoluta, amb l'enfonsament del vot socialista que, en una porció considerable, es va abstenir. Al llarg de dotze anys, Fageda va governar la ciutat –amb una desmobilització esquerrana considerable– fins que el seu partit se'l llevà de sobre (2003), l'envià al Senat (des de 2004) i el substituï per Catalina Cirer, batllessa amb majoria absoluta (2003-2007), fins que va ser substituïda per Aina Calvo, batllessa el 2007 gràcies al pacte entre UM, PSM i PSIB-PSOE.

És a dir que, d'ençà de les primeres eleccions municipals a la capital balear, el poder a la plaça de Cort –on hi ha l'ajuntament– s'ha repartit setze anys per a la dreta i setze per a l'esquerra. Aquesta setmana sabrem cap on es decanta la balança a l'hora de desempatar.

La sociologia electoral indica que el votant palmèsà és, en conjunt, més favorable a opcions progressistes que no la resta de l'illa. Però passa que en algunes ocasions s'ha abstingut molt. Per exemple, el 1999, quan Joan Fageda reedità per tercer cop la majoria absoluta, la participació electoral no va arribar al 50%. L'esquerra, i especialment el votant socialista, se'n anà a la platja, a passejar o allà on fos, però no anà a votar.

Aquesta sociologia electoral més esquerrana és la que el PSOE vol activar per al 22 de maig. Els estratègics socialistes estan convençuts que, si se'n surten, encara que no sigui totalment, emergirà prou vot per a evitar la majoria absoluta del PP a l'Ajuntament de Palma.

Isern veu molt clar que només pot ser batlle per majoria absoluta. Ho ha dit en diverses entrevistes. Per això reclama el vot suficient per a poder arribar als quinze escons i desallotjar la socialista Calvo.

La resta de partits. És lògic, això que diu Isern. Perquè si el PP no té majoria absoluta a l'Ajuntament de Palma és molt probable que es pugui forjar una aliança postelectoral alternativa que el deixi a l'oposició. El motiu és que, de la resta de partits, el que té més probabilitats, segons les enquestes, d'aconseguir regidors és el PSM. Si els sondatges es compleixen, al consistori només hi haurà representants tres partits: PP, PSOE i PSM. Per tant, el PP s'hi juga el tot pel tot: majoria absoluta o oposició. Perquè és clar que el PSM pactaria amb el PSOE.

Segons les enquestes, el PSM obtindrà dos escons. El candidat és Antoni Verger, que durant aquesta legislatura 2007-2011 ha estat director general de Mobilitat de la conselleria de Medi Ambient i Mobilitat.

De tota manera, la resta de candidatures no es rendeixen. Esquerra Unida presenta Aina Comas, acompanyada al número dos del veterà Eberhard Grosske; té confiança d'assolir representació, tal com alguna enquesta considera possible. Per la seva banda, Convergència per les Illes, que presenta el metge Miquel Munar, ex-diputat del PP, busca el vot a partir d'un disseny de campanya que es basa a centrar els esforços en determinades barriades on el partit creu que té més opcions, i deixar la resta per impossible; d'aquesta manera Munar està convençut de ser la sorpresa, perquè aconseguirà representació i tindrà la clau de la majoria política a l'ajuntament. La Lliga Regionalista presenta un antic periodista, Juanjo Amengual, que no pareix tenir cap opció d'arribar al 5% i ser regidor. Finalment, Esquerra Republicana ha posat la soprano Fanny Marí al capdavant de la candidatura palmèsana, cercant una imatge totalment nova, molt fresca, amb la qual aspira a derrotar les enquestes que no li donen opcions de representació a Palma.

Miquel Payeras